

[Udenrigsministeren.]

med myndigheder og videnskabsmænd i de pågældende latinamerikanske lande, og det er glædeligt at kunne sige, at Latinamerika er rede til at indgå i et sådant samarbejde. Jeg kan videre sige, at disse drøftelser vil blive videreført på et nordisk embedsmandsmøde i København i den kommende uge, og jeg håber, at man ved et samarbejde mellem myndigheder og etnologer kan nå frem til en plan, der lader sig omsætte i handling. Jeg skal ikke lægge skjul på, at hvis man vil nå til en indsats, der virkelig skal nå langt ud, så bliver det et hjælpeprogram, som har et sådant omfang, at et enkelt nordisk land, og jeg tør vist også sige alle nordiske lande tilsammen, ikke vil have finansielle kræfter til at klare det på egen hånd.

Det ærede medlem hr. Erik Krægh gjorde nogle bemærkninger om Vietnamsituationen, om Tetoffensiven, og omtalte de terroraktioner, der foretages fra Vietcongside og fra nordvietnamesisk side over for civilbefolkningen. Uden at gå ind på hans indlæg i enkeltheder vil jeg da gerne give ham ret i, at det er en side, der omtales alt for lidt i den temmelig ensidige propaganda, som vi er udsat for i dette spørgsmål. Jeg vil måske alligevel finde, at den foreslåede dagsorden er så ubalanceret i sammenhængen, at jeg ikke kan finde det helt heldigt at samle en hel debats musik i sådan en enkelt tone, som det ærede medlem her har prøvet at samle den i ved sit dagsordensforslag.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Må jeg først sige om den foreslåede dagsorden, at hvis jeg forstod udenrigsministeren rigtigt, så kunne han ikke modtage dagsordensforslaget, og jeg kan da sige, at vi kan heller ikke fra socialdemokratisk side stemme for det. Vi vil stemme imod det, dels med den motivering, udenrigsministeren gav, dels med den motivering, at det søger at lægge et ensidigt moralsk ansvar på den ene part i konflikten, og det mener vi heller ikke er rimeligt. Videre tror jeg, det ville være uheldigt, hvis vi indledte en praksis, hvorefter folketinget direkte foretog henvendelser til andre landes regeringer. Vi kan såmænd have travlt nok med at foretage henvendelser til vores egen regering, det giver den os flittigt anledning til

Vi kan altså ikke stemme for, men stemmer imod det stillede dagsordensforslag. Faktisk synes jeg, det fornuftigste, hr. Erik Krægh kunne gøre, var at trække dette dagsordensforslag tilbage. Det ville, så vidt jeg kan se, være det mest værdige; som afslutning på denne debat egner det sig absolut ikke.

Til udenrigsministeren vil jeg gerne sige, at jeg deler på basis af det, jeg har kunnet læse i dagbladene om Nixons tale, hans vurdering af den, og jeg tror, jeg sagde i første omgang, at den virkede på mig forsonende. Jeg er tilfreds med det foreløbige svar, jeg har fået. Jeg går ud fra, at vi igenem det materiale, vi får tilstillet fra udenrigsministeriet, får et eller andet resumé af talen eller af redegørelsens mere vigtige afsnit. Det er dog immervæk nok så betydningsfuldt, hvad der kommer af tilkendegivelser fra USAs side.

Om 10-landegruppen, som jeg altså forstår har en forholdsvis beskeden aktivitet, vil jeg kun sige dette, at jeg synes i og for sig ikke, det er en begrundelse for, at den ikke har nogen særlig aktivitet, at der ikke er stormagter i den. Jeg vil tværtimod sige, at det var en af tankerne bag dannelsen af denne 10-landegruppe, at de små lande på begge sider plus de små neutrale lande skulle have en mulighed for sig imellem at drøfte en række af problemerne for ligesom at komme ind i en drøftelse, der ikke på samme måde var behersket af de stormagtspolitiske interesser, som vi ellers let kommer ud for. Derfor vil jeg alligevel gentage henstillingen til udenrigsministeren om at overveje mulighederne af en reaktivering af denne gruppe.

Om ministerens bemærkninger om Grækenland vil jeg kun sige, at jeg er tilfreds med, at man stadig er opmærksom på problemet, og med tilkendegivelsen af, at man har arbejdet videre med spørgsmålet, siden Grækenland trak sig tilbage fra Europarådet, samt at man vil foretage fornyede henvendelser. Jeg vil gerne understrege over for ministeren, at mine bemærkninger gik ikke ud på et ønske om, at den danske regering skulle gå ind for at ekskludere Grækenland af NATO. Jeg er fuldt vidende om, at der ikke findes nogen eksklusionsbestemmelser i Atlantpagten, men det, jeg ønskede — og det har jeg altså fået svar på — var,